

враховуючу політичну культуру населення, системи управління та організації громадянського суспільства. Проблемою стала варіабельність законодавця у визначенні місцевого самоврядування, що призвело до фіксації «громадівської» теорії самоврядування у Конституції України 1996 р. [1] а в профільному законі – «державної» теорії самоврядування. На практиці це обумовило поєднання елементів від різних моделей самоврядування, що призвело до гібридизації української системи місцевого самоврядування, а в подальшому до її неефективності у вирішенні питань місцевого значення [2].

Адміністративне реформування щодо підвищення ефективності та вдосконалення системи державного управління, запропоновані конституційні зміни, на жаль, залишаються поверхневими, несистемними, нездатними до відновлення конструктивного балансу між державним управлінням та місцевим самоврядуванням.

Таким чином, місцеве самоврядування - це самостійна діяльність громадян з регулювання, управління та вирішення безпосередньо або через сформовані ними органи місцевого самоврядування значної частини питань місцевого значення в інтересах населення цієї території з урахуванням розвитку всього суспільства. [3]

Список використаних джерел:

1. Конституція України 28 червня 1996 року №254К/ 96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. - №30.
2. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21 травня 1997 року // ВВР України. – 1997. - №24.- Ст.170
3. Докладніше див.: Ковальчук А.Т. Банки. Кредит. Фінанси: законодавчо-правовий вимір. К.: «Парламентське видавництво», 2004. С. 190–214.
4. Луців Б. Л. Грошово-кредитна політика держави та інвестиційна діяльність банків / Економіка України. – 2001. – № 10. – С. 23.

Правові питання формування ефективної моделі фондового ринку України

Сергійчук Н.І., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент *Котирло О.О.*

Сучасний стан розвитку фондового ринку України за відповідними показниками: обсягом торговельного обігу цінних паперів, капіталізацією ринку акцій, рівня «free-float» (частка акцій, що перебувають у вільному обігу і не належать контролюючим акціонерам), ступенем концентрації компаній відносно капіталізації й обсягу торгів – порівнюють з показниками ринків, що розвиваються (Emerging Market) Росії й Польщі, а також «граничних» ринків (Frontier Market) групи країн Центральної, Східної Європи й Балтії.

Операції, здійснювані на українському фондовому ринку, показують, з одного боку, те, що його зародження відбулося, а з іншого, – що він може і законсервуватися, не стати тим інститутом, що є ядром сучасних ринкових відносин, якщо не відбудеться дійсне роздержавлення і приватизація, не будуть створені акціонерні товариства, самостійні підприємства, не з'являться цінні папери, що будуть відображати реальний капітал – засоби виробництва, землю, товар. Лише в цьому випадку можна сподіватися на

створення умов для ринкової середи, переміщення капіталу від інвестора до виробника, переливу його з однієї галузі до іншої. Економічні і соціальні реформи в нашій країні знаходяться в прямій залежності від формування ефективної моделі фондового ринку.

Фондова біржа є місцем котирування, здійснення операцій із цінними паперами і укладання угод. Її діяльність сприяє встановленню єдиної ціни на цінні папери, оскільки їхня вартість визначається ринковим шляхом у процесі торгів. Це дає можливість протидіяти спекуляціям цінними паперами внаслідок створення їхнього штучного курсу в різних регіонах, а також унеможливує продаж фіктивних паперів.

Розвиток українського ринку цінних паперів вимагає розв'язання ряду важливих, у тому числі і законодавчих питань. До них, насамперед, відносяться: визначення концепції ринку цінних паперів і фондової біржі, розробка методики оцінки майна всіх об'єктів народного господарства. Здійснення цього разом з іншими ринковими заходами забезпечить не тільки появу достатньої кількості цінних паперів, але і впровадження системи допуску (лістингу) цих паперів. Лістингування буде сприяти організаційному упорядкуванню національного ринку цінних паперів – на біржі будуть надходити лише ті з них, що пройшли оцінку основних фондів і аналіз усієї господарської діяльності в Міністерстві фінансів України. У той же час лістинг підвищить гарантії для інвестора, дозволить формувати біржовий реєстр і біржові бюлетені, що відображають обіг і котирування цінних паперів на фондовому ринку.

Подальші перспективи розвитку українського фондового ринку багато в чому будуть залежати від ситуації на світових фондових ринках. Однак для посилення привабливості локального фондового ринку для вітчизняних та іноземних інвесторів необхідно здійснити ряд кроків: сприяти надходженню інвестицій у реальний сектор економіки, сформуванню ефективної системи захисту прав і законних інтересів інвесторів, активізувати процеси концентрації та централізації торгівлі корпоративними цінними паперами українських емітентів на організованому ринку на умовах конкуренції, погоджувати політику держави на фондовому ринку із грошово-кредитною, валютною і бюджетно-податковою політикою.

Передумови інтеграції банківської системи України до фінансового простору ЄС

Чиренко Н.М., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук Безрутенко С.М.

Нинішня ситуація в світі характеризується глобальною трансформацією все більшої кількості країн до нового якісного стану, нового типу цивілізації третього тисячоліття. Об'єктивна необхідність вимагає поступового, але неухильного включення і економіки України до системи міжнародного поділу праці, світових інтеграційних процесів. У цьому зв'язку великого значення буде мати євроінтеграція України. Адже, у 2014 році Україна і Євросоюз підписали Угоду про асоціацію. Згідно з цією угодою євроінтеграційні процеси охоплюють різні сфери як